

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בש"ע 56661-09-19 מדינת ישראל נ' כהן
בש"ע 56655-09-19 מדינת ישראל נ' בירנבאום

לפני כבוד השופטת ענת יהב

המבקשת: הרשות לניירות ערך

נגד

המשיבים: 1. איילה שרח כהן
2. דניאל בירנבאום

החלטה

לפניי בקשה ראשונה להארכת תנאים וערבויות אשר הוטלו על המשיבים לאחר חקירתם, זאת למשך 180 ימים נוספים מיום 21.3.20

בעניין זה אומר כי ניתנה החלטה בבקשה זו שלא במעמד הצדדים, זאת לאור מצב החירום, (נגיף הקורונה), כאשר באותה ההחלטה אף נאמר כי עם התחדשות הדיונים בנושאים מעין אלו, יוכל מי מהצדדים לשוב ולהגיש בקשה בנושא זה ואכן המשיבים הגישו בקשה לשוב ולדון בבקשת המדינה המקורית ולבחון את הצורך בהארכת תוקף התנאים והערבויות.

רקע כללי :

המדובר בחקירה שהחלה בספטמבר אשתקד, ע"י הרשות לניירות ערך (להלן: **הרשות**), כלפי חברת "**סודהסטרים אינטרנשיונל בע"מ**" (להלן: **החברה**), חקירה זו, תמציתה בדו"ח הסודי ע"י/1, העלתה חשד נגד המשיבים בגין ביצוע עבירות של **שימוש במידע פנים**, לפי סעיף 52ג, לחוק ניירות ערך התשכ"ח, עבירה של **שיבוש מהלכי משפט** לפי סעיף 244 לחוק העונשין תשל"ז לגבי שני המשיבים (דניאל בירנבאום, מנכ"ל החברה ודירקטור, ו איילה שרח כהן) וכן עבירה של **מרמה והפרת אמונים** בתאגיד לפי סעיף 425 לחוק העונשין – תשל"ז 1977 (למשיב 2- בירנבאום).

על פי החשד, חשודה 1 קיבלה מידע פנים מחשוד 2 בנוגע לעסקה שהולכת להתבצע בחברה בה הוא משמש, מנכ"ל ודירקטוריון, כאשר באמצעות מידע זה ועל פי הוראותיו של חשוד 2, רכשה, חשודה 1 מניות שהניבו לה רווחים.

בנוסף ועל פי החשד, חשודה 1 ידעה על בואם של אנשי רשות ניירות ערך לדירתה והחלה למחוק נתונים ומסרים מהטלפון שברשותה, כאשר שותף לכך, על פי החשד הוא חשוד 2.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בש"ע 56661-09-19 מדינת ישראל נ' כהן
בש"ע 56655-09-19 מדינת ישראל נ' בירנבאום

טענות הצדדים:

ב"כ המדינה:

חוזר על הבקשה להארכת התנאים והערבויות, מצביע על היקף חומר החקירה ומורכבותו, על כך שהיחידה החוקרת לא התמהמה בחקירתה וכן מפנה לעובדה שמדובר בשלבי האחרונים קודם העברתה לידי הפרקליטות.

טוען שסבור כי ביססו את העילה של חשד סביר בעבירות המיוחסות וכן מבקש להמשיך ולתקף את התנאים שהוטלו החשודים, בכלל כך אף את צו עיכוב היציאה מהארץ.

עוד ולתגובה לטענת ב"כ חשודה 1 ענה, שבמידה ונטענת טענה בדבר מצב כלכלי ירוד, יש לבסס זאת באמצעות ראיות ואלה לא הוצגו בשום שלב של הדיון.

ב"כ החשודים

במהלך הדיון טענו אלה, כי ככל שהזמן חלף, אין מצבה של החקירה כפי שהיה בתחילה לכן פג תוקפו של החשש לשיבוש מהלכי חקירה, על כן אין להאריך את תוקף הערבויות והתנאים ובדגש לעניין צו עיכוב היציאה מהארץ שהושת על המשיבים.

עוד ובנוסף, טוענים ב"כ החשודים, כי הגבלת חירותם של החשודים יש בה פגיעה של ממש בערך המוגן של האוטונומיה של הפרט ועל כן, על בית המשפט ליצור את נקודת האיזון מחדש, מחמת השיהוי שרובץ לפתחה של הרשות אשר ביקשה את הבקשה ולדעתם אין צורך בה, שכן המשיבים מבקשים לזרז את החקירה ואף המשיבה שבה וביקשה להתייצב במשרדי הרשו על מנת למסור גרסה שלמה וסדורה, אולם בקשה זו לא נענתה על ידי הרשות.

בנוסף, טוען ב"כ חשודה 1, כי יש לשחרר את הכספים שהופקדו בתחילת ההליך, נוכח מצבה הכלכלי הירוד של החשודה ובשים לב כי תקופת התפשטות נגיף הקורונה אף החמיר את מצבה.

עוד שמעתי את דבריו של משיב 2, אשר דיבר מדם ליבו, תיאר את אורחות חייו בדרך כלל ועל התפנית שקיבלו חייו מאז אותה החקירה, ההשפלה שהוא חווה ותחושותיו שאין כל צורך בכך.

דיון:

בבואנו לבחון את הארכת הערבויות, לשם כך, נבחן תחילה אם קיים חשד סביר בעניינם של החשודים בנוגע לחשדות שעולים נגדם.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בש"ע 56661-09-19 מדינת ישראל נ' כהן
בש"ע 56655-09-19 מדינת ישראל נ' בירנבאום

שימוש במידע פנים

ענייננו בהוראת סעיף 52ג לחוק ניירות-ערך, המודיעה אותנו וזה לשונה:

52ג. איש פנים בחברה העושה שימוש במידע פנים, דינו - מאסר חמש שנים או קנס בשיעור פי חמישה מן הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין).

שלושה המה יסודות היוצרים את העבירה של שימוש במידע פנים בידי איש פנים: איש פנים; העושה שימוש; במידע פנים

המושג מידע פנים אינו כולל כל מידע המצוי בתיקי החברה ובראשיהם של אנשי הפנים על-אודות החברה. מידע פנים הוא רק מידע העשוי להקנות לאנשי פנים יתרון לעת המסחר בניירות הערך של החברה - כגון מידע שאיש מן החוץ אינו יכול לחזות והיוצר ציפייה לעליה או לירידה בשווי של מניות החברה - והוא מידע שלא ניגלה לציבור. וכלשון ההגדרה בסעיף 52א שלחוק ניירות-ערך.

שני יסודות יוצרים אלה - היסוד של איש פנים והיסוד של מידע פנים - נתקיימו בענייננו על דעת הכל ולכן, ענייננו נסוב אפוא על היסוד השלישי - הוא היסוד השנוי במחלוקת - יסוד השימוש במידע פנים.

במילים אחרות, די לנו בכך שאיש פנים יעשה עסקה בנייר ערך של החברה שעה שמידע פנים בידי, ונראה אותו כמי שעשה שימוש במידע פנים של החברה בניגוד להוראת סעיף 52ג.

בעניינם של החשודים ובשים לב לתיק החקירה המונח בפניי ניתן לראות כי החשדות מבוססים דיים לשלב הזה ואף ניתן לומר מעל לחשד הסביר, וזאת אפרט ככל שניתן.

תחילתה של החקירה מסומנת בע"י/7, שם מתארת חשודה 1 את מערכת היחסים ששורה בינה לבין חשוד 2 ומתארת את הלך הדברים שקדם ולאחר מכן אף הביא לפעולה של קניית המניות החריגה ושאינה מבוססת מצידה על הבנה וניתוח שוק זה. עוד מפרטת את אותן הפעולות שהיו כרוכות בביצוע הקנייה, זאת, לצד החשש והפחד שחשה ותיארה.

עוד עולה מע"י/5 עיקר מסירת מידע הפנים על ידי חשוד 2 לחשודה 1, תוך שחשודה 1 מרחיקה את עצמה ככל שניתן ממהות מידע הפנים שנמסר לה ומנסה לשוות לכך תיאור זניח שאינו עולה בקנה אחד עם העובדות האובייקטיביות.

אף כך עולה מע"י/8 שם מתארת חשודה 1 באיזה אופן ביצעה באמצעות המידע שמסר לה חשוד 2, את פעולת קניית המניות, כאשר כל החלטה שלה מלווה בהוראות שלו. תיאור מפורט זה ממשיך

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בש"ע 56661-09-19 מדינת ישראל נ' כהן
בש"ע 56655-09-19 מדינת ישראל נ' בירנבאום

ומוצא את ביטוי **בע"י/9**, שם אף מציינת, כי אכן מכירה שישנה טעות במעשיה והבינה שאין להחזיר את הגלגל לאחור.

בע"י/10 ניתן למצוא, כי החשודה הסתמכה על דברי חשוד 2 מספר פעמים קודם למכירה המדוברת, כמו שסמכה על דבריו ללא עוררין בעסקאות שונות שביצעה בעזרתו, כאשר דבריה אלו מחוזקים על ידי הראייה שמסומנת **ע"י/4**.

תימוכין לדבריה של חשודה 1, בדבר נכונותה לבצע עסקה, על פי דבריו של חשוד 2 נמצא **בע"י/11**, **ע"י/12** ובשים לב והדגשה **לע"י/13** המעניק עוד רבדים ונדבכים לדבריה.

רבות הראיות המונחות בפניי אך סבורה אני כי בממצאים הנתונים ברף זה, כשלעצמם מספיקים, וממלאים את היסוד של החשד הסביר שניתן להסתפק בו בעניינם של השניים גם יחד וכי ישנה תשתית מספקת ונכבדת בדבר עבירת שימוש במידע פנים.

שיבוש מהלכי משפט

העבירה של שיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק העונשין:

244. העושה דבר בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי או להביא לידי עיוות דין, בין בסיכול הזמנתו של עד, בין בהעלמת ראיות ובין בדרך אחרת, דינו – מאסר שלוש שנים; לעניין זה, 'הליך שיפוטי' – לרבות חקירה פלילית והוצאה לפועל של הוראת בית משפט".

מערכת משפט ראויה ותקינה תחתור לחשיפת האמת המוחלטת שתזכה בכך לאמון הציבור. אמון זה חשוב מאוד לחברה בה אנו חיים וכן על רקע זה, נקבעו נורמות פליליות האוסרות פגיעה בסדרי השלטון והמשפט, ובכלל זה שיבוש עשיית משפט.

בגדר נורמות אלה האיסור על עדות שקר, על בידוי ראיות, על השמדת ראיה, על הדחה בחקירה ובעדות, על הטרדת עד ועל שיבוש מהלכי משפט. תכליתן המרכזית של נורמות אלה, והאיסור על שיבוש מהלכי המשפט בכלל זה - הינה להגן על טוהר ההליך השיפוטי ועל תקינותם של הליכים משפטיים, ולהבטיח קיומה של מערכת תקינה של עשיית משפט צדק, הראויה לאמון הציבור. (רע"פ 7153/99 אלגד נ' מדינת ישראל, פ"ד נה (5) 729, 743)

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בש"ע 19-09-56661 מדינת ישראל נ' כהן
בש"ע 19-09-56655 מדינת ישראל נ' בירנבאום

העבירה, שכותרתה היא, כאמור, "שיבוש מהלכי משפט", מתייחסת אל מי שעושה דבר בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי עניין זה "הליך שיפוטי" כולל גם חקירה פלילית או להביא לידי עיוות-דין, בין בסיכול הזמנתו של עד, בין בהעלמת ראיות ובין - כפי שאירע כאן- מחיקת הודעות היכולות להאיר על החקירה ואף לחסוך זמן חקירה רב, בו ייתכן והייתה מסתיימת כבר החקירה.

בסעיף 34 לחוק בקבעו, כי לצורך העבירה של שיבוש מהלכי משפט "הליך שיפוטי" כולל גם חקירה פלילית. כבר נקבע בפסיקתנו כי אין הכרח שההליך השיפוטי יהיה תלוי ועומד, ודי שהנאשם ידע או האמין כי צפוי הליך שיפוטי (ראו: ע"פ 236/88 אייזמן הנ"ל [2], בעמ' 508-509)

אין חולק כי בעת שבה הבין חשוד 2 שהרשות בדרכה לדירתה של חשודה 1, הורה לה להיפטר משיחות כתובות שלהם וזאת תחת המעטפת של נימוק אישי פרטי, שלטענתם לא רצו שייחשף.

ובכן, כל האמור עולה מן חומר החקירה, במ"5, כי חשודה 1, כאשר ידעה כי הרשות מתעדת לדפק על דלתה, בהתייעצות עם שותפה, מחקה במהרה ובחיפזון כל קשר לשיחה כתובה בניהם. זאת החשודים אינם מכחישים ואולם יש לכך הסבר סביר בעיניהם לעניין. כל אלה עולים מע"י/6, ע"י/6א.

לפיכך ולאור הודעות השניים, קיים חשד סביר לעניין שיבוש מהלכי משפט ומכאן יש ללמד על השיבוש העתידי העלול להיות אם ישוחררו שאר התנאים (יורחב בהמשך).

הארכת ערבויות :

סעיף 58(א) לחוק המעצרים קובע כי ערובה ותנאי שחרור בערובה יתבטלו אם לא יוגש כתב אישום נגד חשוד בתוך 180 ימים. כן הסעיף מסמיך את בית-המשפט, בתוך תקופת הערובה, להאריך את הערובה ואת תנאיה לתקופה נוספת שלא תעלה על 180 ימים, אם הוגשה בקשה באישור תובע, ו-90 ימים נוספים באישור היועץ המשפטי לממשלה.

על אף נוסחו של סעיף 58(א) לחוק המעצרים, לפיו הוא מסדיר ענייני ערובה מעבר ל-180 יום, הרי שעל פי פסיקת ביהמ"ש העליון (בש"פ 5536/13 מדינת ישראל נ' פלוני [פורסם בנבו] (20.8.13)) סעיף 58 מהווה את המסגרת הדיונית להארכת תנאי ערובה, גם מקום שמדובר על תקופות ערובה קצרות יותר, שנקבעו בהחלטות בתי משפט בהליכי "מעצר ימים", ולאחר תום 30 הימים הראשונים.

יחד עם האמור לעיל, נקבע כי אין לשלול כי במקרים חריגים ביותר, כאשר הוכח לפני בית-המשפט כי חלה בחקירה התפתחות חדשה שהיא בגדר שינוי נסיבות, ניתן לבקש את חידוש התנאים, גם אם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בש"ע 56661-09-19 מדינת ישראל נ' כהן
בש"ע 56655-09-19 מדינת ישראל נ' בירנבאום

פקעו במועד הדיון (בש"פ 6940/14 אלמדיגם נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2.11.14), בש"פ
4586/06 חלידו נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (22.8.06).

בהתאם לזאת הציג ב"כ המבקשת את המסמך ע"י/3 אשר מצדיק את הארכת תקופת הערבויות וכן
מסביר את השהות בעניין בחקירה, אבל בעיקר מבהיר מדוע עדיין לא נחקרה משיבה 1 עדיין.

צו עיכוב יציאה מן הארץ :
נקודת המוצא העקרונית הינה כי לכל אדם הזכות לצאת מישראל. זכות זו מעוגנת בחוק-יסוד:
כבוד האדם וחירותו הקובע (סעיף 6(א)):

"כל אדם חופשי לצאת מישראל."

על-כן, כאשר בית המשפט מפעיל את סמכותו ומורה על איסור יציאה מן הארץ, עליו ליתן משקל
כבד לזכותו של חשוד לצאת מהארץ. זכות זו אינה מוחלטת. היא בעלת אופי יחסי. ניתן להגבילה
מטעמים של טובת הציבור.

הטעם הציבורי העיקרי המצדיק פגיעה בזכות היסוד הוא החשש כי הנאשם לא יתייצב לדינו. זאת
ועוד: לא כל חשש לאי-התייצבות מצדיק הגבלת חופש היציאה מן הארץ. לאור אופייה החוקתי של
הזכות לצאת הארץ, רק אפשרות סבירה או ודאות קרובה – לאי התייצבות ולאי חזרתו של החשוד
לישראל תצדיק צו זה. אכן, איסור היציאה אינו האמצעי הראשון אלא האמצעי האחרון. (בש"פ
6654/93 דניאל בינקין נ' מדינת ישראל)

בענייננו התפתחות החקירה מהותית ביותר, בתיק זה שהחקירה אכן לקראת סיום, וכשעניין
החשדות חמורים ביותר, נדרש לערוך איזון בין זכויות החשודים ומניעת פגיעה יתרה בהם תוך
שימת לב למצב הנוכחי בו אכן נפגעו זכויותיהם בשל חשיבות החקירה, לבין חקר האמת ומתן זמן
לסיום החקירה בשלמותה ע"י הרשות, זאת בהתחשב בראיות הלכאוריות שהונחו בפניי.

יש לזכור כי על אף הפגיעה בחירותם של החשודים, לא מדובר במעצר ממש, אף לא בהגבלת חירות
מוחלטת, כי אם הגבלת יציאה מן הארץ, כל אימת שירצו, וזאת בהתחשב בכל בקשה שמוגשת לפני
הרשות בנוגע ליציאה מתבקשת, מאת החשודים ובהתחשבות רבה בכך- נענית בחיוב.

הגבלה זו נדרשת מהותית, והמהות גוברת על הפגיעה המנהלית בחשוד. בניגוד לפסיקה המאפשרת
הסרת צו יציאה מן הארץ והפסקת תפיסת הערבויות, משנקבע כי לא הייתה התקדמות משמעותית
בחקירה שהצדיקה היעדרות לבקשה – כאן, כאמור, מצאתי התפתחות רלוונטית ומכרעת. ניתן אף

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בש"ע 56661-09-19 מדינת ישראל נ' כהן
בש"ע 56655-09-19 מדינת ישראל נ' בירנבאום

לומר, כי מסת הראיות, בייחוד לנוכח ההתפתחות האחרונה, שוללת אפשרות לפיה החשודים ייהנו מהסרת ההגבלות וזאת בשים לי כי החקירה אכן בפרקיה האחרונים.

אוסף כי, לשם הסרת הצו, על האמון במשיבים להיות מוחלט וללא כל ספק, אך במעשיהם, כאשר הסירו ומחקו שיחות היכולות להאיר על החקירה, ולהוות שיתוף פעולה ממשי עם הרשות, הרי שיש פגיעה באמון במשיבים כי לא יעסקו בשיבוש.

ענייני הדברים:

במסגרת הפעלת שיקול הדעת השיפוטי בקביעת איסורים מן הסוג הנדון כאן, שומה על בית המשפט להתחשב גם בהוראת סעיף 46 לחוק המעצרים הקובע כלל של מידתיות, לפיו סוג הערובה, גובה הערובה ותנאי הערובה (ומשך תוקפם) ייקבעו במידה שאינה עולה על הנדרש כדי להשיג את מטרות התנאים.

על בית המשפט לשקול בעניין זה שיקולים מגוונים, לרבות (אך מבלי למצות) שיקולים אלה: מהות החקירה והחשדות הנחקרים, משך הזמן בו מתנהלת החקירה או צפויה היא להתנהל, קיומן של אינדיקציות פרטניות לשיבוש החקירה או המשפט, התנהגותו של החשוד במהלך החקירה וקיומם של פרסומים קודמים אודות החקירה.

לא נעלמה מעיני טענותיו של חשוד 2, ואני מצרה על התקופה הקשה שעברה עליו ועל משפחתו, כתוצאה מהדלפת תמלילי החקירה (אם כי אינני קובעת או אף רומזת לזהות המדליף), במעמד זה אגיד ואפציר בנציגי רשות ניירות ערך, כי בענייניה, רבים המקרים שעניין הציבור בהם, לרבות ענייננו בבית משפט זה, אי לכך עליה להפעיל מנגנון הגנה יתרה אשר ישמור על פרטיותם של החשודים, זאת בייחוד כי עיקר מאמציה בחקירות נסתרות לכן, אינטרס סודיות זה, עליו לעמוד לנגד עיניה של הרשות ואין היא יכולה להעלים עיניים מהדלפות מבזות העלולות להרוס ימים מפרחים של גורמי חקירה וגרוע מכך, להפוך על פיהם, חייו של חשוד.

לעניין טענת חשודה 1 לנושא מצבה הכלכלי, אביא את דברי ב"כ המבקשת, באומרו כי באם קמה טענה לעניין יכולתה הכלכלית של החשודה לעמוד בתנאים, הרי שבהמצאת המסמכים המתאימים, יהיה נכון לדון בכך, ואולם כל עוד אינה מאירה עיני בית המשפט לעניין מצבה הכלכלי, כל שעומד לנגדו אלו הם הרווחים שהפיקה כתוצאה מעבירות המיוחסות לה, על פי החשד.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בש"ע 56661-09-19 מדינת ישראל נ' כהן
בש"ע 56655-09-19 מדינת ישראל נ' בירנבאום

סוף דבר:

בצירוף כל האמור לעיל למקשה אחת, בהתאם לחשד המבוסס דיו ובהתאם לחשש הנצפה מן החשודים, אני סבורה, כי החקירה מצויה בישורת האחרונה ויש צפייה מהרשות לסיים מהר ככל שניתן את החקירה, על מנת להניח את דעתם של החשודים.

ולאחר שבחנתי, האם ניתן להקטין את הערבות בעניינה של משיבה 1 בנוגע לצו עיכוב היציאה אשר על כן ובהתחשב בעילת השיבוש אשר מתנוססת מעל החלטה זאת, בהתאם לדברים שנאמרו, (כעת מופקד סך של 350,000 ₪), לפני משורת הדין וללא שזו הציגה בפניי כל מסמך המלמד על יכולתה הכלכלית, מצאתי להעמיד ערבות זו על 250,000 ₪, כאשר יתר התנאים והערבויות, כולל צו עיכוב יציאה מן הארץ יוותרו על כנם כנגד שני המשיבים וזאת למשך 180 ימים נוספים מתאריך 21.3.20 לצורך סיום החקירה והעברת חומרי החקירה לעיונה של הפרקליטות.

ההחלטה תפורסם בנט המשפט ותועבר לצדדים על ידי המזכירות.

ניתנה היום, כ"ד סיוון תש"פ, 16 יוני 2020, בהעדר הצדדים.

ענת יהב, שופטת